A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített második tanács)

2021. január 27.*

„Környezet – Galíciai biomassza-erőmű finanszírozása – Az EBB igazgatótanácsának a finanszírozást jóváhagyó határozata – Környezeti ügyekben az igazságszolgáltatáshoz való jog – Az Aarhusi Egyezmény 9. és 10. cikke – Az 1367/2006/EK rendelet 10–12. cikke – Belső felülvizsgálat iránti kérelem – A kérelem elfogadhatatlanság miatti elutasítása – A védekezési jogalap elfogadhatósága – Indokolási kötelezettség – A környezetvédelmi jog alapján elfogadott aktus fogalma – A jogilag kötelező és külső hatással bíró aktus fogalma”

A T-9/19. sz. ügyben,

a **ClientEarth** (székhelye: London [Egyesült Királyság], képviselik: J. Flynn QC, H. Leith és S. Abram barristers)

felperesnek

az **Európai Beruházási Bank (EBB)** (képviselik: G. Faedo és K. Carr, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: B. Wägenbaur ügyvéd)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselik: F. Blanc és G. Gattinara, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

az EUMSZ 263. cikk alapján az EBB azon határozatának a megsemmisítése iránt benyújtott kérelme tárgyában, amelyet a felperessel 2018. október 30-án közöltek, és amely elfogadhatatlanság miatt elutasította a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 264., 13. o.) 10. cikke és az 1367/2006 rendeletnek az igazgatási aktusok belső felülvizsgálata iránti kérelmek tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 13-i 2008/50/EK bizottsági határozat (HL 2008. L 13., 24. o.) alapján a felperes által 2018. augusztus 9-én előterjesztett, az EBB igazgatótanácsa 2018. április 12-i, egy galíciai (Spanyolország) biomasszaerőmű-projekt finanszírozását jóváhagyó határozatának a belső felülvizsgálata iránti kérelmet,

* Az eljárás nyelve: angol.

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített második tanács),

tagjai: M. Van der Woude elnök, V. Tomljenović, F. Schalin, P. Škvařilová-Pelzl (előadó) és I. Nõmm bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2020. június 24-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

Az Aarhusi Egyezmény

1 Az Európai Közösség, amely a későbbiekben Európai Unió lett, 1998. június 25-én Aarhusban írta alá a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezményt (kihirdette: a 2001. évi LXXXI. tv.; a továbbiakban: Aarhusi Egyezmény). Az Aarhusi Egyezmény 2001. október 30-án lépett hatályba. Ezt követően az egyezményt a Közösség nevében az Aarhusi Egyezménynek az Európai Közösség nevében történő megkötéséről szóló, 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozat (HL 2005. L 124., 1. o.) hagyta jóvá. Az említett időponttól kezdve az egyezménynek az Európai Unió is szerződő felévé vált.

2 Az Aarhusi Egyezménynek „Az egyezmény célja” című 1. cikke azt írja elő, hogy „[a] jelen és jövő generációkban élő minden egyén azon jogának védelme érdekében, hogy egészségének és jólétének megfelelő környezetben éljen, ezen egyezményben részes valamennyi Fél garantálja a nyilvánosság számára a jogot az információk hozzáférhetőségéhez, a döntéshozatalban való részvételhez, és az igazságszolgáltatás igénybevételéhez a környezetvédelmi ügyekben a jelen Egyezmény rendelkezései szerint”.

3 Az Aarhusi Egyezmény végrehajtásáról szóló útmutató szerint az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (1) és (2) bekezdésében előírt, a környezeti ügyekben fennálló, igazságszolgáltatáshoz való jog konkrét módon biztosítja a környezeti információkhoz való hozzáféréshez való jogot és a nyilvánosságnak a környezeti ügyeket érintő döntéshozatali eljárásokban való részvételét, az ugyanezen egyezmény által garantált formában. Az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy valamennyi fél biztosítja, hogy a nyilvánosság azon tagjai számára, akik a nemzeti jogrendszerben lefektetett kritériumoknak, amennyiben vannak ilyenek, megfelelnek, a közigazgatási és bírói eljárásokhoz való hozzáférés biztosított legyen, hogy megtámadhassák magánszemélyek és hatóságok olyan lépéseit és mulasztásait, amelyek ellentmondanak a környezetre vonatkozó nemzeti jog rendelkezéseinek.

4 Az Aarhusi Egyezmény végrehajtásáról szóló útmutató továbbá a következőket tartalmazza. Az Aarhusi Egyezmény részes felei jelentős mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek azon szervek (bíróság vagy közigazgatási szerv) és eljárási formák (például polgári jog, közigazgatási jog vagy büntetőjog) kijelölése tekintetében, amelyeknek az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdésében hivatkozott aktusok és mulasztások megtámadása érdekében hozzáférhetőknek kell lenniük. Figyelembe véve az ugyanezen egyezmény 3. cikkének (1) bekezdésében előírt azon általános kötelezettséget, amely szerint egyértelmű, átlátható és következetes keretet kell létrehozni és fenntartani, az Aarhusi Egyezmény részes feleit semmi sem akadályozza abban, hogy a különböző fajtájú aktusok vagy mulasztások tekintetében különböző jogorvoslati eljárásokat biztosítsanak. Bármely közigazgatási vagy bírósági

jogorvoslati eljárás célja a téves határozatok, jogi aktusok és mulasztások korrekciója, valamint végső soron a jogszabálysértések jóvátétele. Az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (4) bekezdése alapján az Aarhusi Egyezmény részes feleinek biztosítaniuk kell, hogy a jogorvoslati szervek „elégséges és hatékony" jogorvoslatot nyújtsanak, ideértve adott esetben a vitatott tevékenység felfüggesztését is. Az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (4) és (5) bekezdése a jogorvoslatok fajtáinak pontosításán túl megköveteli, hogy az egyezmény részes felei biztosítsák, hogy az (1)–(3) bekezdésben említett jogorvoslati eljárások „méltányosak, időszerűek és nem kizáró módon költségesek" legyenek, és hogy azokról a nyilvánosságot tájékoztassák.

Az Unió környezetpolitikájáról és az Aarhusi Egyezmény 9. cikke (3) és (4) bekezdésének az aarhusi rendelet általi végrehajtásáról

5 Az Unió környezetpolitikája az EUMSZ 191–EUMSZ 193. cikken, valamint az EUMSZ 11. cikken alapul, amely átfogó módon előmozdítja a fenntartható fejlődést.

6 Az EUMSZ 191. cikk meghatározza az Unió környezetpolitikájának hatályát, és számos olyan célkitűzést (az (1) bekezdés), alapelvet (a (2) bekezdés) és kritériumot (a (3) bekezdés) rögzít, amelyeket az uniós jogalkotónak tiszteletben kell tartania e politika végrehajtása során.

7 Az EUMSZ 191. cikk (1) bekezdése értelmében az Unió környezetpolitikájának célkitűzései a következők:

„– a környezet minőségének megőrzése, védelme és javítása;

– az emberi egészség védelme;

– a természeti erőforrások körültekintő és észszerű hasznosítása;

– a regionális vagy világméretű környezeti problémák leküzdésére és különösen az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló intézkedések ösztönzése nemzetközi szinten."

8 A tényállás megvalósulásának időpontjában az Unió konkrét fellépése elsődlegesen a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó környezetvédelmi cselekvési programon alapult. Ez három célt követett, amelyek közül az első a természeti tőke megőrzése (a talaj, a levegő minősége és a víz minősége, biodiverzitás stb.), a második az Unió alacsony szén-dioxid-kibocsátású és erőforrás-hatékony gazdasággá történő átalakítása (hulladékkezelés, pazarlás elleni küzdelem, újrahasznosítás stb.), a harmadik pedig az emberi egészség és az emberi jólét védelme (a szennyezés elleni küzdelem, a vegyi anyagok korlátozása stb.). E célkitűzéseken kívül az Unió környezetpolitikája fokozatosan beépült az Unió egyéb tevékenységi területeibe. Például a 2020-ig, majd 2030-ig tartó időszakot érintő, az éghajlatváltozásra és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó csomag kötelező nemzeti célkitűzéseket tartalmazott a megújuló energiaforrások nemzeti fogyasztásban képviselt arányának növelése érdekében.

9 Az EUMSZ 191. cikk (4) bekezdése pontosítja az Unió környezetvédelem területén fennálló külső hatáskörének terjedelmét. A tagállamok és az Unió megosztott hatáskörének elvét fogalmazza meg arra vonatkozóan, hogy a környezetvédelem területén nemzetközi megállapodásokat kössenek harmadik országokkal és az illetékes nemzetközi szervezetekkel.

10 A Közösség, amely később Unió lett, az Unió környezetpolitikája célkitűzéseinek megvalósítása érdekében írta alá az Aarhusi Egyezményt.

11 Ezen egyezménynek az uniós jogrendben való végrehajtása céljából az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa elfogadta a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL 2006. L 264., 13. o.; a továbbiakban: aarhusi rendelet), amely 1. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint többek között meghatározza „az egyezmény rendelkezéseinek [uniós] intézményekre és szervekre történő alkalmazását szolgáló [szabályokat], különösen […] környezeti ügyekben az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításával [uniós] szinten az e rendelet által megállapított feltételek szerint”. Az aarhusi rendelet a 14. cikkének megfelelően 2007. június 28-án lépett hatályba.

12 Az aarhusi rendelet 10. cikkének (1) bekezdése értelmében az e rendelet 11. cikkében előírt feltételeknek megfelelő nem kormányzati szervezet (NGO) indokolt kérelem útján az igazgatási aktus belső felülvizsgálatát kezdeményezheti azon uniós intézménynél vagy szervnél, amely azt a környezetvédelmi jog alapján elfogadta.

13 Az aarhusi rendelet (11) preambulumbekezdése szerint az egyedi hatállyal bíró igazgatási aktusok esetén – amennyiben kötelező erővel és külső hatással bírnak – lehetővé kell tenni a belső felülvizsgálatot. Ebben az értelemben az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja az „igazgatási aktus” fogalmát e rendelet alkalmazásában akként határozza meg, hogy az uniós intézmény vagy szerv által hozott, egyedi hatállyal, valamint környezetvédelmi jogon alapuló, jogilag kötelező és külső hatással bíró intézkedés.

14 Az aarhusi rendelet (10) preambulumbekezdésében az szerepel, hogy „[t]ekintettel arra a tényre, hogy a környezetvédelmi jog folyamatosan fejlődik, a környezetvédelmi jog fogalommeghatározásának [az uniós] környezetvédelmi politika [EUM-]Szerződésben megállapított céljaira kell vonatkoznia”. Ebben az értelemben az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontja úgy rendelkezik, hogy e rendelet alkalmazásában „környezetvédelmi jog” alatt az olyan uniós jogszabályokat kell érteni, amelyek a jogalapjukra való tekintet nélkül hozzájárulnak az EUM-Szerződés szerinti uniós környezetvédelmi politika céljainak megvalósításához: a környezet minőségének megőrzéséhez, védelméhez és javításához, az emberi egészség védelméhez, a természeti erőforrások körültekintő és észszerű felhasználásához és a regionális vagy világméretű környezeti problémák kezelésére irányuló intézkedések ösztönzéséhez nemzetközi szinten.

15 Ezenkívül az aarhusi rendelet 12. cikkének (1) bekezdése szerint a 10. cikk szerinti belső felülvizsgálat iránti kérelmet benyújtó nem kormányzati szervezet az EUM-Szerződés vonatkozó rendelkezéseivel összhangban eljárást indíthat az Európai Unió Bíróságán.

16 Az aarhusi rendelet (18) preambulumbekezdésében a jogalkotó e tekintetben pontosította, hogy az Aarhusi Egyezmény 9. cikke (3) bekezdésének és az EUM-Szerződésnek megfelelően az említett rendelet célja annak lehetővé tétele, hogy bírósági és egyéb felülvizsgálati eljárásokat indíthassanak a magánszemélyek és hatóságok olyan jogi aktusainak vagy mulasztásainak megtámadására, amelyek sértik a környezetre vonatkozó jogi rendelkezéseket. Ezenkívül kiemelte, hogy az igazságszolgáltatáshoz való jogra vonatkozó rendelkezéseknek összhangban kell lenniük az EUM-Szerződéssel. Végül az aarhusi rendelet (19) és (21) preambulumbekezdésében a jogalkotó pontosította, hogy a megfelelő és hatékony jogorvoslat biztosítása érdekében – beleértve az EUM-Szerződés vonatkozó rendelkezései értelmében az Európai Unió Bíróságánál rendelkezésre álló jogorvoslatokat is – helyénvaló, hogy az az uniós intézmény vagy szerv, amely a kifogásolt jogi aktust kibocsátotta, illetve azt elmulasztotta, lehetőséget kapjon korábbi döntésének felülvizsgálatára vagy a fellépésre, ha pedig a belső ellenőrzés iránti korábbi kérelmek sikertelenek voltak, az érintett nem kormányzati szervezeteknek lehetőséget kell biztosítani eljárás indítására a Bíróságon az EUM-Szerződés vonatkozó rendelkezéseivel összhangban.

17 Az aarhusi rendeletnek a fenti 16. pontban hivatkozott preambulumbekezdéseiből az következik, hogy a környezeti ügyekben fennálló, igazságszolgáltatáshoz való jognak az e rendelet 10–12. cikkével létrehozott rendszerében a belső felülvizsgálat az uniós bíróság előtti esetleges keresetet megelőző közigazgatási eljárás, amelyet az EUM-Szerződés vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően kell lefolytatni.

18 Ezenkívül ugyanezen preambulumbekezdésekből következik, hogy az igazságszolgáltatáshoz való jognak az aarhusi rendelet 10–12. cikkével létrehozott rendszere kizárólag az uniós környezetvédelmi jog alkalmazásának ellenőrzésére irányul.

19 Ebben az értelemben az [aarhusi] rendeletnek az igazgatási aktusok belső felülvizsgálata iránti kérelmek tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 13-i 2008/50/EK bizottsági határozat (HL 2008. L 13., 24. o.) 1. cikkének 1. pontja a valamely igazgatási aktus vagy mulasztás belső felülvizsgálata iránt az aarhusi rendelet 10. cikke szerinti kérelmet benyújtó bármely nem kormányzati szervezet számára azt írja elő, hogy határozza meg a felülvizsgálni kívánt igazgatási aktust vagy feltételezett igazgatási mulasztást, valamint az uniós környezetvédelmi jog azon rendelkezéseit, amelyeket véleménye szerint nem tartottak be.

Az EBB-ről

20 Az Európai Beruházási Bank (EBB) uniós szerv, amelynek célja, hogy hozzájáruljon az Unió célkitűzéseinek megvalósításához.

21 Az EBB az EUMSZ 308. cikk alapján az Unióétól elkülönült jogi személyiséggel rendelkezik. Saját szervei igazgatják és irányítják. Saját forrásokkal és költségvetéssel rendelkezik.

22 Az EUMSZ 309. cikk szerint az Európai Beruházási Bank feladata, hogy a tőkepiac igénybevételével és saját forrásai felhasználásával az Unió érdekében hozzájáruljon a belső piac kiegyensúlyozott és egyenletes fejlődéséhez. Ezért a Bank, amely nyereségszerzési cél nélkül működik, olyan kölcsönöket és garanciákat nyújt, amelyek elősegítik különböző projektek finanszírozását a gazdaság valamennyi ágazatában, így többek között az olyan projektekét, amelyek több tagállam közös érdekét szolgálják, és olyan terjedelműek vagy természetűek, hogy azokat az egyes tagállamokban rendelkezésre álló különböző eszközökkel nem lehet teljes egészében finanszírozni.

23 Az EBB-nek az EU-Szerződéshez és az EUM-Szerződéshez csatolt (5.) jegyzőkönyvben rögzített alapokmánya 7. cikkének (2) bekezdése többek között úgy rendelkezik, hogy a Kormányzótanács az Unió céljaival összhangban meghatározza az EBB hitelpolitikájára vonatkozó általános irányelveket. Az említett alapokmány 7. cikke (3) bekezdésének b) pontja szerint a Kormányzótanács a 9. cikk (1) bekezdésében foglaltak céljából meghatározza az EBB feladatának keretein belül végzett finanszírozási műveletekre vonatkozó elveket.

24 Az EBB alapokmánya 9. cikkének (1) bekezdése értelmében az EBB igazgatótanácsa gondoskodik az EBB megfelelő igazgatásáról és biztosítja az ügyvezetésének a Szerződések és az alapokmány rendelkezéseivel, valamint a Kormányzótanács által megállapított általános irányelvekkel való összhangját. Határoz a finanszírozásról, továbbá megállapítja a kölcsönök kamatait.

25 Az EBB eljárási szabályzatának a jelen ügyben alkalmazandó, azaz a 2016. január 20-i módosításból eredő változata (HL 2016. L 127., 55. o.) a 18. cikkében pontosítja, hogy az EBB alapokmánya 9. cikkének (1) bekezdése értelmében az igazgatótanács az igazgatási bizottság előterjesztése alapján lefekteti a bank finanszírozási ügyleteinek általános kereteit meghatározó feltételrendszert, elsősorban az alkalmazandó kamatok megállapítására vonatkozó szempontrendszer jóváhagyása révén. Az igazgatási bizottság előterjesztése alapján meghozza a bank igazgatásával kapcsolatos szükséges politikai döntéseket. Jóváhagyja az igazgatási bizottság által felterjesztett finanszírozási ügyleteket. Az

igazgatótanács általánosságban gondoskodik arról, hogy az EBB mindenkor az EUM-Szerződéssel, az EBB alapokmányával, a Kormányzótanács által lefektetett irányelvekkel és az EBB működésére és az EUM-Szerződésben meghatározott feladatainak teljesítésére vonatkozó egyéb rendelkezésekkel összhangban működjön.

26 Az EBB alapokmánya 16. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az EBB az EUMSZ 309. cikkben meghatározott feladat keretei között finanszírozást nyújt.

27 Az EBB alapokmánya 19. cikkének (3) bekezdése értelmében az igazgatótanács határoz azokról a finanszírozási műveletekről, amelyeket az igazgatási bizottság terjeszt elé, amely bizottság ugyanezen alapokmány 11. cikke (3) bekezdésének megfelelően előkészítési és végrehajtási szerepet tölt be a kölcsönök felvételét és a finanszírozások nyújtását illetően, különösen hitelek és garanciák formájában.

28 A szociális és környezeti alapelvekről és szabályokról szóló, az igazgatótanács által 2009. február 3-án jóváhagyott nyilatkozat (a továbbiakban: 2009. évi nyilatkozat) és az EBB által 2015. szeptember 22-én elfogadott, az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes gazdaságra történő átállás finanszírozására irányuló éghajlati stratégia (a továbbiakban: éghajlati stratégia) határozzák meg a környezettel kapcsolatos projektekre vonatkozó hitelezési tevékenység célkitűzéseit és a támogathatóság kritériumait.

29 Az éghajlati stratégia 22. pontjában az EBB a következőket rögzíti:

„Az [Unió] bankjaként az EBB feladata az uniós politika célkitűzéseinek a támogatása, amelyek többek között az innovációnak és a kompetenciának, a kis- és középvállalkozások finanszírozáshoz való hozzáférésének, a stratégiai infrastruktúráknak és az éghajlat számára kedvező fellépésnek az előmozdítására irányulnak. Az EBB kölcsönzési, erőforrás-ötvözési (az EBB finanszírozásai és más források összekapcsolása) és tanácsadási tevékenységei révén hozzájárul ezen egymáshoz kapcsolódó célok megvalósításához. A releváns politikákkal, a portfólió minőségével és a finanszírozási döntések megbízhatóságával való összhangot egy teljes előzetes ellenőrzési eljárás útján biztosítják, amely az EBB által támogatott valamennyi projektre vonatkozik […] Az éghajlatváltozást érintő politikai fellépések terén az Unió éghajlatváltozásra vonatkozó politikája és az éghajlatváltozást befolyásoló eszközei – mint például a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszere […], az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás stratégiája, illetve az éghajlat- és energiapolitika 2030-ra szóló kerete – a finanszírozási döntéseket meghatározó releváns operatív gyakorlatok és eljárások részét képezik. Az [EBB] továbbá arra törekszik, hogy fellépésével hozzájáruljon az olyan hosszú távú tervek megvalósításához, mint az európai energiaunió vagy [az Éghajlat-változási Kormányközi Testület, más néven] GIEC által meghatározott dekarbonizációs pálya, amely szerint az üvegházhatású gázok világméretű kibocsátásának legkésőbb 2020-ra el kell érnie a maximumát, 2050-re 1990-hez képest legalább 50%-kal csökkennie kell, 2100-ra pedig gyakorlatilag nullának vagy negatív értékűnek kell lennie annak érdekében, hogy a globális felmelegedést a 2 [Celsius fokos] küszöb alatt tartsák.”

30 Az éghajlati stratégia 36. pontja kifejti, hogy az EBB a finanszírozásának legalább 25%-át továbbra is az éghajlati stratégiát kifejezetten támogató projektekre fordítja. Az éghajlatváltozással kapcsolatos projektek azonosítása során hagyományosan követett ágazati megközelítésen túl az éghajlati stratégia 39. pontja a projektek hatásának részletesebb figyelembevételét írja elő az EBB globális hozzájárulásának megerősítése érdekében.

31 Az éghajlati stratégia 24. pontja abból a megállapításból indul ki, hogy nem minden ágazat gyakorol ugyanolyan hatást az éghajlatra, és az EBB finanszírozásaiból való részesedésük és az érintett projektek típusa miatt a leginkább érintett ágazatok az energiaágazat és a közlekedési ágazata. Kifejti, hogy az energetikai projektek kiválasztási és értékelési szempontjainak egyik fontos eleme a kibocsátási szintnek a villamosenergia-termelési projektekre történő alkalmazása. E szabály lehetővé teszi azon

projektek kizárását, amelyek várható kibocsátásai nem felelnek meg az Unió célkitűzéseinek, tiszteletben tartva a technológiai semlegesség elvét. Minden esetben elsőbbséget élveznek az energiahatékonysági projektek.

32 Az éghajlati stratégia 47. pontja kiemeli, hogy ki kell alakítani az ágazatonként jelentős hatású projektek tipológiáját, megvizsgálva a vizsgált ágazatok dekarbonizációs ütemtervét, illetve azok szén-dioxid-intenzitását. Az Unión belül az Unió és a tagállamok által meghatározott politikáknak – amelyek között szerepel többek között egy alacsony szén-dioxid-kibocsátású és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenállóképes Unió elképzelése –, illetve a megújuló energiaforrásokat és az adaptációs programokat támogató nemzeti cselekvési terveknek kell fő referenciapontokként szolgálniuk.

33 Egyébiránt az éghajlati stratégia 72. pontja pontosítja, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásának értékelését a villamosenergia-termelési projektek kibocsátási teljesítményének elemzése, valamint a vízenergiai és bioenergetikai projektek éghajlatra gyakorolt hatásának vizsgálata során is használják. Következésképpen ezen értékelések pontossága, koherenciája és összehasonlíthatósága az előzetes ellenőrzési eljárás fontos elemeinek tekinthetők.

34 A 2009. évi nyilatkozat az EBB által nyújtott valamennyi finanszírozás tekintetében előírja a környezeti fenntarthatóságra vonatkozó és szociális megfontolások tiszteletben tartását. Kiemeli, hogy a finanszírozás megszerzése érdekében a projektnek hozzá kell járulnia az uniós politika egy vagy több céljának megvalósításához, mint például az éghajlatváltozással járó veszélyekre való megfelelő reakció az ilyen veszélyek mérsékléséhez hozzájáruló vagy az azokhoz való alkalmazkodást célzó beruházások révén, többek között az energiahatékonysággal, a megújuló energiaforrásokkal, a kevésbé szennyező energiaforrásokkal, szén-dioxid-megkötéssel vagy a természeti erőforrásokkal vagy a természeti erőforrások fenntartható kezelésével kapcsolatos projektekre támaszkodva (10. pont). A 2009. évi nyilatkozat szerint az EBB ösztönzi a megújuló energiaforrások ágazatát, az általa finanszírozott projektek energiahatékonyságára helyezi a hangsúlyt, finanszírozási műveletei pedig az éghajlat terén az Unió egyéb beruházási prioritásainak felelnek meg (77. pont). Ezenfelül az EBB törekszik a földterületek fenntartható felhasználásának előmozdítására, különösen az erdők tekintetében, elismerve azok jelentőségét és hozzájárulását az éghajlatváltozás enyhítéséhez, az e változásokhoz való alkalmazkodáshoz, valamint a biológiai sokféleség védelméhez (77. pont).

35 Ezenkívül a 2009. évi nyilatkozat megköveteli, hogy az EBB által finanszírozott projektek tartsák tiszteletben az EBB által megállapított általános környezetvédelmi előírásokat, amelyek az uniós jogból erednek, és adott esetben kiegészíthetők más helyes nemzetközi gyakorlatokkal vagy az EBB által előírt szigorúbb normákkal (31. és 32. pont). Megköveteli továbbá az olyan eljárási szabályok tiszteletben tartását is, mint például a módosított az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2011. december 13-i 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2012. L 26., 1. o.) rendelkezései (35. pont, amely ugyanakkor az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EGK tanácsi irányelvre [HL 1985. L 175., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 248. o.] utal).

36 Végül a 2009. évi nyilatkozat 78. és 82. pontja szerint az EBB aktívan törekszik arra, hogy azonosítsa és előmozdítsa azokat a projekteket, amelyek az üvegházhatású gázok kibocsátásának jelentős csökkenését eredményezik az általa tanulmányozott és más nemzetközi pénzügyi intézményekkel együttműködve fejlesztett módszereknek megfelelően, valamint pénzügyi és gazdasági elemzéseiben is figyelembe veszi ezeket az előnyöket.

A Curtis projektről és annak az EBB általi finanszírozásáról

37 A Spanyol Királyság által 2016-ban szervezett megújuló energiaprojektekkel kapcsolatos pályázat nyertesei között szerepelt egy Curtis településen (Teixeiro), La Coruña tartományban, Galíciában (Spanyolország) kialakítandó, körülbelül 50 megawatt kapacitású, 100 km-es körzetben gyűjtött erdei hulladékkal táplált biomassza-erőmű építésére irányuló projekt (a továbbiakban: Curtis projekt).

38 2016 végén a Curtis projekt projektgazdája kapcsolatba lépett az EBB szervezeti egységeivel a projekt technikai jellemzőinek bemutatása érdekében, és tárgyalásokat kezdett arról, hogy az részesülhet-e finanszírozásban.

39 A rendelkezésre álló információk és a projektgazdával folytatott megbeszélések eredménye alapján az EBB szervezeti egységei megállapodtak a Curtis projektre vonatkozó előzetes tájékoztató feljegyzésről.

40 2017. december 4-én az EBB igazgatási bizottsága jóváhagyta az előzetes tájékoztató feljegyzést, amely lehetővé tette a szervezeti egységek számára, hogy hivatalosan megindítsák a Curtis projektre vonatkozó vizsgálati eljárást.

41 2017. december 13-án az EBB honlapján közzétették a Curtis projekt ismertetését, összhangban az EBB-t és az Európai Beruházási Alapot is magában foglaló EBB-csoport átláthatósági politikájával. Ennek keretében kiemelték, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított villamosenergia-termelés hozzájárul az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére irányuló uniós célhoz. Az erdei fahulladék iránti kereslet biztosítása révén a projekt lehetővé teszi az erdőtüzek Galíciában kifejtett hatásainak enyhítését, és hozzájárul e régió erdészeti tevékenységeinek és általában gazdasági tevékenységének fenntarthatóságához.

42 2017. december 15-én az EBB felkérte az Európai Bizottságot, hogy adjon véleményt a Curtis projekttel kapcsolatban, amint azt az EBB alapokmányának 19. cikke előírja. 2018. február 12-én a Bizottság kedvező véleményt küldött az EBB részére a Curtis projektre vonatkozóan.

43 2017. december 18-án az EBB az EBB alapokmánya 19. cikkének megfelelően kikérte a Spanyol Királyság véleményét. Ez utóbbi 2017. december 20-án kifogást nem tartalmazó véleményt küldött.

44 2018. március 20-i ülésén az igazgatási bizottság jóváhagyta a Curtis projekt finanszírozására vonatkozó, „Doc 18/291” hivatkozási számú javaslatnak (a továbbiakban: finanszírozási javaslat) az igazgatótanácshoz való benyújtását az EBB saját forrásaira vonatkozóan, valamint ugyanezen projekt tekintetében egy garanciakérelem benyújtását az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) beruházási bizottságához, mivel a projektnek különleges volt a kockázati profilja, és ennek alapján az az EBB alapokmánya 16. cikke (3) bekezdésének második albekezdése értelmében vett különleges tevékenységnek minősült.

45 2018. április 9-i ülésén az ESBA beruházási bizottsága jóváhagyta az uniós garancia igénybevételét a Curtis projekt vonatkozásában.

46 Az igazgatótanács a Luxembourgban (Luxemburg) 2018. április 12-én tartott ülésen elfogadott határozatával (a továbbiakban: vitatott határozat) jóváhagyta a legfeljebb 60 millió euró összegű, a „Special Purpose Vehicle” elnevezésű, különleges célú gazdasági egységnek nyújtandó kölcsönre vonatkozó finanszírozási javaslatot. A vitatott határozatot rögzítették a találkozó jegyzőkönyvében.

47 2018. április 13-i levelében az EBB tájékoztatta a projektgazdát a vitatott határozatról, valamint közölte, hogy a Curtis projekt finanszírozásának előzetes jóváhagyása semmilyen kötelezettséget nem keletkeztet az EBB-re nézve a kölcsön nyújtására vonatkozóan, de lehetővé teszi a projektgazda számára, hogy megtegye az említett kölcsön formalizálásához szükséges intézkedéseket.

48 2018. június 28-án a vitatott határozatot közzétették az EBB honlapján.

49 A Curtis projekt finanszírozásának részletes szabályai és feltételei megtárgyalásra kerültek a projektgazda és a különböző finanszírozók között, amely utóbbiak az EBB-n kívül egy kereskedelmi bankot, egy exporthitelt nyújtó szervezetet, egy nemzeti fejlesztési bankot és egy mezzanine hitelezőt foglaltak magukban. Miután valamennyi fél elfogadta a végleges részleteket és a különböző ellenőrzési jelentéseket is lezárták, a tárgyalások és az ellenőrzési eljárás eredménye az igazgatási bizottság elé került egy végső feljegyzésben, amelyet ez utóbbi 2018. július 16-án hagyott jóvá.

50 2018. július 23-án az EBB szervezeti egységei belső megállapodást írtak alá a Curtis projekt finanszírozási szerződésének részleteiről. Az erre vonatkozó szerződéses dokumentációt 2018. július 25-én írták alá.

51 Az EBB finanszírozásához kapcsolódó első kifizetésre 2018. augusztus 29-én került sor. A tervek szerint a Curtis projekt építését 2019 vége előtt be kellett fejezni. Amint azt az EBB a tárgyaláson a Törvényszék szóbeli kérdésére adott válaszában jelezte, a Curtis projekt végrehajtása azóta szabályszerűen zajlik.

A felperesről és a Curtis projekt finanszírozásának általa történő vitatásáról

52 A felperes ClientEarth egy környezetvédelmi célok érdekében tevékenykedő nem kormányzati szervezet.

53 2018. augusztus 9-én a felperes az aarhusi rendelet 10. cikke és a 2008/50 határozat alapján a vitatott határozat belső felülvizsgálata iránti kérelmet nyújtott be az EBB-hez.

54 A belső felülvizsgálat iránti kérelem különböző formai és érdemi jogalapokon alapult. Érdemben, amennyiben a vitatott határozatot a finanszírozási javaslatban szereplő érvelésre lehetett alapítani, a felperes többek között azt kifogásolta, hogy az igazgatótanács a vitatott határozatban nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy a Curtis projekt jelentősen hozzájárul az Unió politikájához azáltal, hogy megfelel az általa követett célok közül háromnak.

55 Először is a felperes vitatta azt a megállapítást, amely szerint a Curtis projekt hozzájárul a megújuló energia előállításával, az energiabiztonsággal és a környezetvédelmi célokkal kapcsolatos spanyol és európai célkitűzések megvalósításához. A megújuló energia előállításával kapcsolatos spanyol és európai célkitűzések megvalósításához való hozzájárulást illetően megjegyezte, hogy azt egyáltalán nem támasztották alá, ugyanakkor a finanszírozási javaslat rámutatott arra, hogy jelentős a kockázata annak, hogy a biomassza-erőműben fűtőanyagként felhasznált összes fa nem felel meg a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. április 23-i 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (HL 2009. L 140., 16. o.) a vitatott határozat elfogadásakor hatályos változatában szereplő fenntarthatósági szabályoknak, illetve annak, hogy a Curtis projektet nem hajtják végre az előírt határidőkön belül. Ami az energiabiztonsági cél megvalósításához való hozzájárulást illeti, a felperes megjegyezte, hogy annak ellentmond a finanszírozási javaslatban szereplő azon megállapítás, hogy mivel a spanyol villamosenergia-piacot jelentős többletkapacitás jellemzi, a projekt az általános villamosenergia-rendszer számára csekély gazdasági értékkel bír. A környezetvédelmi célkitűzések megvalósításához való hozzájárulást illetően a felperes arra hivatkozott, hogy azt egyáltalán nem támasztották alá, miközben a projekt elektromos hatásfoka túl alacsony ahhoz, hogy ténylegesen hozzájáruljon a megújuló energia termeléséhez.

56 Ezt követően a felperes vitatta azt a megállapítást, amely szerint a Curtis projekt hozzájárul a galíciai erdőtüzek megelőzéséhez és az erdőgazdálkodási tevékenységek fenntarthatóságához. Azt állította, hogy ez a következtetés a 2012. június 28-i Ley 7/2012 de montes de Galicia (Galícia régió 7/2012. sz.

törvénye; a BOE 2012. szeptember 8-i 217. száma, 63275. o.) téves értelmezésén, valamint a biomassza-erőmű galíciai erdészeti tevékenységekre gyakorolt tényleges hatásainak téves értékelésén alapult, amely hatások a gyakorlatban a tűzesetek kockázatának növekedését eredményezhetik az erdei monokultúrák előnyben részesítése révén.

57 Végül a felperes vitatta azt a megállapítást, amely szerint a Curtis projekt megfelel az EBB-nek a megújuló energiaforrások és az éghajlatváltozás elleni küzdelem javára nyújtott kölcsönökkel kapcsolatos prioritásainak. Megjegyezte, hogy ez a következtetés téves elemzésen alapult, amely túlbecsülte a Curtis projekt elektromos hatásfokát vagy az említett projekthez kapcsolódó környezetvédelmi előnyöket, miközben alábecsült bizonyos olyan jelentős kockázatokat, amelyek ugyanezen projekt életképességét vagy végrehajtásának határidejét, valamint a környezetre gyakorolt hatását érinthetik, mint például a galíciai fák kivágása mértékének a növekedését, aminek alapján többek között kétségbe vonható, hogy a Curtis projekt pozitív mérleget mutat-e az üvegházhatású gázok tekintetében.

58 Az EBB főtitkára és jogi szolgálatának helyettes vezetője által aláírt, 2018. október 30-i levélben arról tájékoztatták a felperest, hogy a vitatott határozat belső felülvizsgálata iránti kérelmet mint elfogadhatatlant elutasítják, azzal az indokkal, hogy e kérelem nem olyan aktusra, azaz az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett „igazgatási aktusra” vonatkozik, amely belső felülvizsgálat tárgyát képezheti (a továbbiakban: megtámadott jogi aktus).

59 A megtámadott jogi aktusban az EBB először is arra hivatkozott, hogy a vitatott határozatnak nincs külső kötelező joghatása, és harmadik személy számára nem keletkeztethet jogokat. Ez a döntés csupán az EBB alapszabályának 9. és 19. cikke értelmében vett belső aktusnak minősül, amely elengedhetetlen a megfelelő finanszírozási szerződés aláírásához, de nem feltétlenül vezet ilyen aláíráshoz, és a másik fél számára nem keletkeztet jogot az aláíráshoz. Az ilyen határozat nem hasonlítható össze a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó határozattal, mivel nem tartozik a közbeszerzési jog által szabályozott eljárások körébe, illetve nem hasonlítható valamely közbeszerzési eljáráshoz, hanem az EBB-t a Szerződések és az alapszabálya alapján megillető üzleti és politikai mérlegelési jogkörbe tartozik.

60 Másodszor az EBB azzal érvelt, hogy a vitatott határozatot nem az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett „környezetvédelmi jog alapján” fogadták el; e rendelkezés a „környezetvédelmi jogot” úgy határozza meg, mint olyan „[jogszabályokat], amelyek a jogalapjukra való tekintet nélkül hozzájárulnak a Szerződés szerinti [uniós] környezetvédelmi politika céljainak megvalósításához […]”.

61 Ami a felperes arra alapított érvét illeti, hogy a Curtis projekt az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról – az Európai Stratégiai Beruházási Alapról szóló, 2015. június 25-i (EU) 2015/1017 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 169., 1. o.) alapján az ESBA által nyújtott uniós garanciával rendelkezett, ami álláspontja szerint kötelezővé tette az említett projekthez kapcsolódó környezetvédelmi korlátok figyelembevételét, az EBB előadja, hogy függetlenül attól a kérdéstől, hogy az általa finanszírozott projekthez nyújtott uniós garancia elegendő-e ahhoz, hogy e finanszírozás a „környezetvédelmi jog” hatálya alá kerüljön, az e garancia nyújtására vonatkozó határozatot nem az EBB igazgatótanácsa, hanem az ESBA beruházási bizottsága hozta meg.

62 Az arra alapított érvet illetően, hogy kötelezettséget vállalt arra, hogy a saját forrásainak kihelyezése keretében előmozdítja a környezetvédelmi célokat, az EBB azt állította, hogy az ilyen kötelezettségvállalás nem elegendő annak megállapításához, hogy a Curtis projekt finanszírozását vagy az EBB alapszabályának megfelelően jóváhagyott bármely más projekt finanszírozását *ipso facto* az

Unió környezetvédelmi jogszabályai alapján hagyta jóvá. Ez az érv – az EBB intézményi szerepével és alapító okirat szerinti feladatával összeegyeztethetetlen módon – mesterségesen kiterjesztené az „uniós jogi szabályozás” határait az Aarhusi Egyezmény hatályán túlra.

Az eljárás és a felek kérelmei

63 A Törvényszék Hivatalához 2019. január 8-án benyújtott keresetlevelével a felperes megindította a jelen keresetet.

64 2019. március 22-én az EBB ellenkérelmet nyújtott be a Törvényszék Hivatalához.

65 A Törvényszék Hivatalához 2019. április 6-án érkezett beadványával a Bizottság kérte, hogy az EBB kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson. A felperes 2019. április 11-én lemondott arról, hogy az említett kérelemmel kapcsolatban észrevételeket tegyen, míg az EBB 2019. április 29-én jelezte, hogy ugyanezen kérelemmel kapcsolatban nem kíván észrevételt tenni. A Törvényszék első tanácsának elnöke a 2019. május 2-i határozatában megengedte a beavatkozást.

66 2019. május 7-én a felperes benyújtotta a válaszát a Törvényszék Hivatalához.

67 A Bizottság 2019. június 17-én benyújtotta a beavatkozási beadványát.

68 Az EBB 2019. július 3-án benyújtotta a viszonválaszt a Törvényszék Hivatalához.

69 Az EBB 2019. július 3-án, a felperes pedig 2019. július 8-án benyújtotta a Törvényszék Hivatalához a Bizottság beavatkozási beadványára vonatkozó észrevételeit.

70 A Törvényszék eljárási szabályzata 106. cikkének (2) bekezdése alapján a felperes 2019. augusztus 4-én a tárgyalás tartását illetően indokolással ellátott állásfoglalást terjesztett elő.

71 A Törvényszék részleges megújítása miatt a jelen ügyet a második tanácsba beosztott új előadó bírónak adták át.

72 A második tanács javaslatára a Törvényszék az eljárási szabályzatának 28. cikkét alkalmazva úgy határozott, hogy az ügyet kibővített ítélkező testület elé utalja. Ezenfelül, mivel a tanács egyik tagja akadályoztatva volt, a Törvényszék elnöke a Törvényszék eljárási szabályzata 17. cikkének (2) bekezdése alapján magát jelölte ki a jelen ügyben a tanács létszámának kiegészítése érdekében. Az említett szabályzat 10. cikke (5) bekezdésének megfelelően ebben az ügyben ő elnököl a tanácsban.

73 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (második tanács) úgy határozott, hogy megnyitja az eljárás szóbeli szakaszát.

74 A Törvényszék a 2020. június 24-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli érvelését és az általa feltett szóbeli kérdésekre adott válaszaikat.

75 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott jogi aktust;

– az EBB-t kötelezze a költségek viselésére.

76 A Bizottság által támogatott EBB azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

77 A felperes a keresetének alátámasztása érdekében két jogalapra hivatkozik. Az első, érdemi jogalap két részre tagolódik, és az Aarhusi Egyezmény alkalmazása során elkövetett mérlegelési hibákon alapul. Ezzel az első jogalappal a felperes lényegében azt rója fel az EBB-nek, hogy a megtámadott jogi aktus elfogadásával a vitatott határozat tekintetében tévesen alkalmazott bizonyos olyan feltételeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy valamely jogi aktust ugyanezen rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében „igazgatási aktusnak” lehessen minősíteni. A második, formai jogalap az indokolási kötelezettség megsértésén alapul.

78 A Bizottság által támogatott EBB azt kéri a Törvényszéktől, hogy még a felperes által felhozott két jogalap vizsgálata előtt állapítsa meg, hogy a kereset megalapozatlan, mivel a vitatott határozat belső felülvizsgálata iránti kérelem is elfogadhatatlan volt, mert az összeegyeztethetetlen az EBB-nek a pénzügyi műveletei területén fennálló függetlenségével. Egyébiránt a kereset elutasítását kéri azzal az indokkal, hogy az annak alátámasztására felhozott két jogalap megalapozatlan. A Bizottság jelzi, hogy támogatja többek között az EBB által az első megsemmisítési jogalappal szemben felhozott érveket.

79 A felperes által a keresete alátámasztására felhozott két megsemmisítési jogalap vizsgálata előtt meg kell vizsgálni az EBB által felhozott védekezési jogalapot.

Az EBB által felhozott védekezési jogalapról

80 A Bizottság által támogatott EBB azt kéri a Törvényszéktől, hogy még a felperes által felhozott két jogalap vizsgálata előtt állapítsa meg, hogy a kereset megalapozatlan, mivel a vitatott határozat belső felülvizsgálata iránti kérelem is elfogadhatatlan volt, mert az összeegyeztethetetlen az EBB a pénzügyi műveletei területén fennálló függetlenségével.

81 A felperes ezzel szemben azt állítja, hogy a megtámadott jogi aktusban az EBB a vitatott határozat belső felülvizsgálata iránti kérelemmel kapcsolatban nem hivatkozott semmilyen, arra alapított elfogadhatatlansági okra, hogy e kérelem összeegyeztethetetlen a pénzügyi műveletei területén fennálló függetlenségével, így védekezési jogalapként nem hivatkozhat erre az indokra a jelen kereset keretében.

82 Másodlagosan a felperes azt állítja, hogy az EBB azáltal, hogy a megtámadott jogi aktusban nem hivatkozott erre a szempontra, megsértette az őt terhelő indokolási kötelezettséget, amint arra a felperes a kereset második jogalapjának keretében rámutat.

83 Amennyiben az EBB a felperes megsemmisítési jogalapjainak megválaszolása céljából önállóságára és függetlenségére hivatkozik, a felperes azt állítja, hogy érvelése túlzott, megalapozatlan, és azt az uniós bíróság már több alkalommal elutasította.

84 A felperes érveire válaszul az EBB előadja, hogy nem minősül elfogadhatatlannak, ha a vitatott határozat belső felülvizsgálata iránti kérelem elfogadhatatlanságára vonatkozóan új indokot terjeszt a Törvényszék elé, mivel ez az indok csupán megerősíti azt az általa a megtámadott jogi aktusban már kifejtett álláspontot, amely szerint az említett kérelem elfogadhatatlan, továbbá a keresetlevélben előadott érvekre válaszol, a védelemhez való jog, a fegyveregyenlőség és a kontradiktórius eljárás elvének megfelelően.

85 Egyébiránt vitatja, hogy megsértette volna az indokolási kötelezettséget, mivel nem volt köteles a megtámadott jogi aktusban minden olyan érvet előre látni és pontosítani, amelyet az említett aktussal szembeni esetleges keresettel összefüggésben kifejthetne. Először is a Törvényszék által a tárgyaláson

feltett szóbeli kérdésre válaszolva az EBB azt állítja, hogy a megtámadott jogi aktusban lényegében arra alapított elfogadhatatlansági okot vetett fel, hogy a belső felülvizsgálat iránti kérelem összeegyeztethetetlen a pénzügyi műveletei területén fennálló függetlenségével, kifejtve egyrészt az említett aktus hatodik bekezdésében, hogy „az EBB arra vonatkozó döntése, hogy támogat-e egy esetlegesen támogatható projektet, vagy nem, illetve adott esetben e támogatás formája az [EBB] Szerződések és az alapokmány által elismert üzleti és politikai mérlegelési jogkörbe tartozik”, másrészt pedig ugyanezen jogi aktus nyolcadik bekezdésében azzal érvelve, hogy a felperes által képviselt álláspont olyan helyzethez vezetne, amely „már nem egyeztethető össze sem az EBB intézményi szerepével, sem az alapokmánya alapján rá háruló feladattal”.

86 A jelen ügyben a felperes által az EBB védekezési jogalapjával kapcsolatban megfogalmazott kifogásokra tekintettel először is annak elfogadhatóságáról kell határozni.

87 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkében előírt megfelelő ügyintézéshez való jog ugyanezen cikk (2) bekezdésének c) pontja értelmében magában foglalja többek között az igazgatási szervek azon kötelezettségét, hogy döntéseiket indokolják. Az EUMSZ 296. cikknek megfelelően az Unió intézményei, szervei és hivatalai által elfogadott jogi aktusoknak indokolást kell tartalmazniuk. Az aarhusi rendelet 10. cikkének (2) bekezdése azt is előírja, hogy az Unió valamely aktusának belső felülvizsgálata iránti kérelemmel megkeresett uniós intézmény vagy szerv által elfogadott írásbeli álláspontot indokolni kell. Ezen indokolásnak lehetővé kell tennie a kérelmező számára az illetékes intézmény vagy szerv határozatának alapjául szolgáló indokok megértését (Szpunar főtanácsnok TestBioTech és társai kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa, C-82/17 P, EU:C:2018:837, 49. pont).

88 Az EUMSZ 263. cikkben említett jogszerűségi vizsgálat keretében a Törvényszék nem helyettesítheti a megtámadott jogi aktus kibocsátójának indokolását a saját indokolásával, és nem pótolhatja a saját indokolásával az ezen aktus indokolásában meglévő hézagot úgy, hogy vizsgálata az ezen aktusban szereplő egyik értékeléshez se kapcsolódik (lásd ebben az értelemben: 2013. július 18-i UEFA kontra Bizottság ítélet, C-201/11 P, EU:C:2013:519, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

89 A jelen ügyben, amint az annak negyedik bekezdéséből egyértelműen kitűnik, a megtámadott jogi aktus kizárólag az arra alapított elfogadhatatlansági indokon alapult, hogy a vitatott határozat nem az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett „igazgatási aktus”. Ezenkívül az említett jogi aktus ötödik és hetedik bekezdéséből egyértelműen kitűnik, hogy maga az említett indok két további indokon alapult, így először is azon, hogy a vitatott határozat nem vált ki semmilyen jogilag kötelező és külső hatást, másodszor pedig azon, hogy ugyanezen határozatot nem az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett „környezetvédelmi jog” alapján fogadták el.

90 Az EBB az Aarhusi Egyezmény 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett „igazgatási aktus” fogalmának a felperes által hivatkozott ellentétes értelmezésének elutasítása érdekében kizárólag e két további indok, nem pedig valamely önálló indok vizsgálata keretében hivatkozott homályosan és általánosságban a Szerződések és az alapokmány által elismert üzleti és politikai mérlegelési jogkörére, valamint intézményi szerepére és az említett alapokmány értelmében rá háruló feladatra.

91 A jelen védekezési jogalap érdemi vizsgálata tehát azt eredményezné, hogy a Törvényszék az EBB által a megtámadott jogi aktusban rögzített indokolást a saját indokolásával helyettesíti, amit a Törvényszék nem tehet meg. A jelen ügyben, ha az EBB jogszerűen kívánta volna a határozatát önálló kiegészítő indokra alapítani, akkor a megtámadott jogi aktust vissza kellett volna vonnia, és új, többek között az említett indokra alapított jogi aktust kellett volna elfogadnia.

92 A fenti értékelésekre tekintettel tehát mint elfogadhatatlant el kell utasítani az EBB által felhozott, arra alapított védekezési jogalapot, hogy a vitatott határozat belső felülvizsgálata iránti kérelem elfogadhatatlan volt, mivel az összeegyeztethetetlen az EBB pénzügyi műveletei területén fennálló függetlenségével.

A kereset érdeméről

93 Ami a kereset alátámasztására felhozott két megsemmisítési jogalapot illeti, a második jogalap a megtámadott jogi aktusra alkalmazandó lényeges eljárási szabály, vagyis az említett aktus indokolására vonatkozó kötelezettség megsértésére, míg a megtámadott jogi aktust érintő, az aarhusi rendelet alkalmazása során felmerült értékelési hibákra alapított első jogalap annak érdemi jogszerűségére vonatkozik.

94 Mivel az uniós bíróság nem tudja érdemben felülvizsgálni a jogi aktust, ha ezen aktus indokolása nem elégséges az aktus kibocsátója által hozott döntést meghatározó érvelés egyik lényeges pontja tekintetében, meg kell vizsgálnia a jogi aktus indokolásának elégséges jellegét, mielőtt kitérne a felek által az aktus megalapozottságának vitatása érdekében előterjesztett jogalapokra (lásd ebben az értelemben: 2009. március 4-i Tirrenia di Navigazione és társai kontra Bizottság ítélet, T-265/04, T-292/04 és T-504/04, nem tették közzé, EU:T:2009:48, 98. és 99. pont).

95 Ezen okokból a jelen ügyben a kereset második jogalapját az első előtt kell megvizsgálni.

Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított második kereseti jogalapról

96 A felperes azt kifogásolja, hogy az EBB a megtámadott jogi aktus elfogadásakor nem tartotta tiszteletben az őt terhelő indokolási kötelezettséget. Az említett aktus olyan „jogi aktusnak” minősül, amelyre az EUMSZ 296. cikk szerinti indokolási kötelezettség vonatkozik, valamint amelynek tekintetében érvényesülniük kell az Alapjogi Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában és 47. cikkében elismert jogoknak. Ezt Szpunar főtanácsnok is elismerte a TestBioTech és társai kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványának (C-82/17 P, EU:C:2018:837) 49. pontjában. A felperes szerint a megtámadott jogi aktus indokolása nem elegendő azon indokok megértéséhez, amelyek alapján az EBB arra a következtetésre jutott, hogy a vitatott határozat, amelynek belső felülvizsgálatát kérték, nem felel meg bizonyos feltételeknek, amelyek ahhoz szükségesek, hogy valamely jogi aktust az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett „igazgatási aktusnak” lehessen minősíteni, vagyis egyrészt azon feltételnek, hogy annak elfogadására „a környezetvédelmi jog alapján” kerüljön sor, másrészt pedig azon feltételnek, hogy az „jogilag kötelező és külső hatással bíró” legyen. A felperes különösen azt kifogásolja, hogy az EBB a megtámadott jogi aktusban nem válaszolt az általa a vitatott határozat belső felülvizsgálata iránti kérelemben előadott valamennyi ténybeli vagy jogi érvre.

97 Az EBB vitatja a felperes érveit, és azt állítja, hogy a második kereseti jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

98 A fenti 87. pontban már hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a megtámadott jogi aktusra vonatkozik az EUMSZ 296. cikkben foglalt és az Aarhusi Egyezmény 10. cikkének (2) bekezdésében hivatkozott indokolási kötelezettség.

99 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikk által megkövetelt indokolást a kérdéses jogi aktus természetéhez kell igazítani, és abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a jogi aktust meghozó intézmény, szerv vagy hivatal érvelésének oly módon, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Nem követelmény, hogy az indokolás minden releváns ténybeli és jogi elemre kitérjen, mivel azon kérdést, hogy a jogi aktus indokolása megfelel-e az említett EUMSZ 296. cikk követelményeinek, nem csupán szövege, hanem összefüggései, valamint az érintett területre vonatkozó jogi szabályok összessége alapján kell eldönteni (lásd: 2009. március 5-i Franciaország kontra Tanács ítélet, C-479/07, nem tették közzé, EU:C:2009:131, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Különösképpen, valamely sérelmet okozó jogi aktus indokolása akkor megfelelő, ha az érintettek előtt ismert összefüggésben hozzák meg (lásd: 2015. április 14-i Tanács kontra Bizottság ítélet, C-409/13 P, EU:C:2015:217, 79. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

100 Az ítélkezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettség olyan lényeges eljárási szabálynak minősül, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik (lásd: 2009. február 5-i Franciaország kontra Tanács ítélet, C-479/07, nem tették közzé, EU:C:2009:131, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

101 A megtámadott jogi aktusban az EBB mint elfogadhatatlant elutasította a vitatott határozat belső felülvizsgálata iránti kérelmet azzal az indokkal, hogy e kérelem nem olyan aktusra, azaz az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett „igazgatási aktusra” vonatkozik, amely belső felülvizsgálat tárgyát képezheti. Ez az álláspont lényegében a fenti 59–62. pontban kifejtett indokokon alapult, vagyis közelebbről azon, hogy a vitatott határozat nem felel meg az „igazgatási aktusnak” való minősülésre vonatkozóan az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjában előírt egyes feltételeknek, mivel egyrészt nem vált ki jogilag kötelező és külső hatást, másrészt pedig azt nem a környezetvédelmi jog alapján fogadták el.

102 E tekintetben a megtámadott jogi aktusban szereplő indokok elegendőek voltak ahhoz, hogy lehetővé tegyék a felperes számára azon okok megismerését, amelyek miatt az EBB a vitatott határozat belső felülvizsgálata iránti, hozzá intézett kérelmet elfogadhatatlanság miatt elutasította, és lehetővé tette számára, hogy a kereset első jogalapja keretében vitassa ezen indokok megalapozottságát. Ezenkívül ezen indokok elegendőek ahhoz, hogy a Törvényszék a kereset első jogalapjának vizsgálata révén bírósági felülvizsgálatot gyakorolhasson az említett jogi aktus megalapozottságát illetően.

103 Ennélfogva a felperes nem állíthatja megalapozottan, hogy az EBB az abban ténylegesen szereplő indokolásra tekintettel megsértette a megtámadott jogi aktus indokolására vonatkozó kötelezettségét.

104 Következésképpen a keresetnek az indokolási kötelezettség megsértésére alapított második jogalapját mint megalapozatlant el kell utasítani.

A kereset első, az Aarhusi Egyezmény alkalmazása során elkövetett mérlegelési hibákra alapított jogalapjáról

105 A felperes lényegében azt rója fel az EBB-nek, hogy a megtámadott jogi aktus elfogadásakor a vitatott határozat tekintetében tévesen alkalmazta az ahhoz szükséges egyes feltételeket, hogy valamely jogi aktust az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett „igazgatási aktusnak” lehessen minősíteni.

106 E jogalap két részből áll, amelyek közül az első azon feltétel téves alkalmazására vonatkozik, hogy az aktus „jogilag kötelező és külső hatással” bírjon, a második pedig azon feltétel téves alkalmazására, hogy „környezetvédelmi jog alapján” elfogadott aktusról legyen szó.

107 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jogszabályokat, amennyire lehetséges, a nemzetközi jog figyelembevételével kell egyébként értelmezni, különösen amikor e jogszabályok épp az Unió által megkötött valamely nemzetközi megállapodás végrehajtását szolgálják (1998. július 14-i Safety Hi-Tech ítélet, C-284/95, EU:C:1998:352, 22. pont; lásd még: 2019. december 19-i Nederlands Uitgeversverbond és Groep Algemene Uitgevers ítélet, C-263/18, EU:C:2019:1111, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Amikor az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (4) bekezdésében foglalt követelményeket a tagállamok tekintetében végrehajtó irányelvek rendelkezéseinek értelmezésére hívták fel, az uniós bíróság megjegyezte, hogy az uniós jogalkotó célkitűzése az volt, hogy biztosítsa az érintett nyilvánosságnak „az igazságszolgáltatáshoz való széles körű jogát”, és hogy ez a célkitűzés szélesebb körben az uniós jogalkotónak a környezet minősége megőrzésére, védelmére és javítására, illetve e téren a nyilvánosság aktív szerepének biztosítására irányuló akaratának részét képezte (2013. április 11-i Edwards és Pallikaropoulos ítélet, C-260/11, EU:C:2013:221, 31. és 32. pont). Következésképpen úgy ítélte meg, hogy bár az Aarhusi Egyezmény

részes felei rendelkeznek bizonyos mérlegelési mozgástérrel ezen egyezmény 9. cikke (3) bekezdésének alkalmazása tekintetében, az említett egyezmény hatékony érvényesülését és céljait nagymértékben védő megközelítést kell képviselni a tagállamokat terhelő végrehajtási kötelezettségek tekintetében (lásd ebben az értelemben: Jääskinen főtanácsnok Tanács és társai kontra Vereniging Milieudefensie és Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht ügyre vonatkozó indítványa, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2014:310, 132. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Hasonló okokból a fenti 106. pontban hivatkozott két feltételt lehetőség szerint az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) és (4) bekezdése fényében (lásd analógia útján: 2013. július 18-i Deutsche Umwelthilfe ítélet, C-515/11, EU:C:2013:523, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), ennélfogva pedig a felperes igazságszolgáltatáshoz való tényleges jogának biztosítására vonatkozó követelményre figyelemmel kell értelmezni.

108 Ezenkívül célszerűségi okokból a kereset első jogalapjának második részét annak első része előtt kell megvizsgálni.

– A kereset első jogalapjának az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjában előírt, a jogi aktus „környezetvédelmi jog alapján” történő elfogadására vonatkozó feltétel téves alkalmazására alapított második részéről

109 A felperes azt rója fel az EBB-nek, hogy a megtámadott jogi aktus elfogadásakor a vitatott határozat tekintetében tévesen alkalmazta azt az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjában előírt feltételt, hogy a jogi aktust a „környezetvédelmi jog alapján” fogadják el.

110 A felperes azt állítja, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott „környezetvédelmi jog” tág jelentéssel bír, amely nem korlátozódik a szigorú értelemben vett környezetvédelemhez kapcsolódó kérdésekre. Az kiterjed minden olyan uniós jogszabályi rendelkezésre, amely – függetlenül annak jogalapjától vagy jellegétől – hozzájárul az Unió környezetvédelmi politikája célkitűzéseinek megvalósításához. A felperes azt állítja, hogy a vitatott határozat belső felülvizsgálata iránti kérelemben megjelölte azokat a környezetvédelmi jogi rendelkezéseket, amelyeket az EBB a vitatott határozatban nem tartott tiszteletben.

111 A felperes szerint azok a körülmények, amelyek között az igazgatótanács meghozta a vitatott határozatot, azt bizonyítják, hogy azt az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott „környezetvédelmi jog” alapján hozták.

112 A Bizottság által támogatott EBB vitatja a felperes érveit, és azt állítja, hogy az első jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

113 Az EBB arra hivatkozik, hogy a vitatott határozatot az EBB alapokmánya 19. cikkének (3) bekezdése, vagyis az elsődleges uniós jog olyan rendelkezése alapján fogadták el, amely nem hivatkozik a környezetre. Márpedig az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontjából kitűnik, hogy e rendeletben a „környezetvédelmi jogot” úgy kell értelmezni, hogy az a másodlagos uniós jog körébe tartozó olyan jogszabályi rendelkezésekre utal, amelyek jogalapjukra való tekintet nélkül hozzájárulnak az Unió környezetvédelmi politikája céljainak megvalósításához. Az a tény, hogy az EBB környezetvédelmi célokat követ a saját forrásaiból finanszírozott műveletek keretében, nem elegendő annak megállapításához, hogy a vitatott határozatot vagy bármely más hasonló jellegű határozatot az uniós környezetvédelmi jogszabályok alapján fogadják el, és főként, hogy az ellentétes a környezetvédelmi jog konkrét rendelkezéseivel, amint azt az aarhusi rendelet (18) preambulumbekezdésében és az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdésében szerepel. A vitatott határozat indokai e tekintetben nem relevánsak, ahogyan az sem, ha egy irányelvre hivatkoznak, amelynek jellegénél fogva csak a tagállamok a címzettjei. A „környezetvédelmi jog” fogalmának túlságosan tág értelmezése mesterséges lenne, túllépne az Aarhusi Egyezmény hatályán, és sértené az EBB pénzügyi műveletei területén fennálló függetlenségét, valamint az alapokmányon

alapuló feladatát. Az EUMSZ 309. cikkben meghatározott megbízatás keretében az EBB-nek többek között az Unió érdekében hozzá kell járulnia a belső piac kiegyensúlyozott és egyenletes fejlődéséhez, azáltal, hogy kölcsönök és garanciák nyújtása révén elősegíti a bizonyos kritériumoknak megfelelő projektek finanszírozását. Döntései olyan beruházási döntések, amelyek nem közvetlenül a környezetvédelmi jogot hajtják végre. Ez utóbbi tiszteletben tartása a projektek végrehajtása keretében az illetékes nemzeti hatóságok ellenőrzése mellett a projektgazdák feladata. Hasonlóképpen az a tény, hogy a Curtis projekt hatást gyakorol a környezetre, olyan ténybeli körülmény, amely jogilag nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a vitatott határozatot a környezetvédelmi jog alapján fogadták el.

114 Az EBB elutasítja az ESBA által nyújtott uniós garanciára alkalmazandó jogi szabályozásra, többek között a 2015/1017 rendeletre való hivatkozást, mint irrelevánst, mivel a vitatott határozatot nem az említett szabályozás alapján fogadták el. Az igazgatótanács döntése független az ESBA beruházási bizottságának határozatától. Mindenesetre az uniós garanciára alkalmazandó jogi szabályozás és e garanciának a Curtis projekt számára való biztosítása számos más, a környezetvédelemtől és az erőforrások védelmétől eltérő általános célt követ. A 2015/1017 rendelet 3. cikke egyértelműen kimondja, hogy az uniós garancia célját a beruházások, valamint a kis- és középvállalkozások támogatása jelenti, nem pedig az EUMSZ 191. cikk (1) bekezdésében és az EUMSZ 192. cikk (2) bekezdésében foglalt környezetvédelmi célkitűzések.

115 Egyébiránt az EBB vitatja a vitatott határozat elfogadásának jogi hátterére és az annak alapjául szolgáló körülményekre alapított érveket. A 2009. évi nyilatkozat kizárólag arra irányul, hogy iránymutatást adjon a finanszírozási döntésekhez képest korábbi projektek vizsgálatához. Olyan belső jogi aktusról van szó, amely nem módosítja az EBB azon feladatát, amelyet az EUM-Szerződés határoz meg, amely nem említi a kulcsfontosságú feladatai között a környezetvédelem előmozdítását. Egyébiránt az a tény, hogy a Curtis projektre vonatkozó finanszírozási javaslat utal többek között az e projekthez kapcsolódó környezetvédelmi előnyökre, nem elegendő annak megállapításához, hogy az e javaslat alapján elfogadott vitatott határozatot a környezetvédelmi jog alapján hozták meg.

116 Az első jogalap második része azt a kérdést veti fel, hogy az EBB tévesen állapította-e meg a megtámadott jogi aktusban, hogy a vitatott határozat nem minősül az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett, a „környezetvédelmi jog alapján” elfogadott egyedi hatályú intézkedésnek.

117 A „környezetvédelmi jog” fogalmát az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontja úgy határozza meg, hogy az azokra az uniós jogszabályokra vonatkozik, amelyek a jogalapjukra való tekintet nélkül hozzájárulnak az EUM-Szerződés szerinti uniós környezetvédelmi politika céljainak megvalósításához: a környezet minőségének megőrzéséhez, védelméhez és javításához, az emberi egészség védelméhez, a természeti erőforrások körültekintő és észszerű felhasználásához, és a regionális vagy világméretű környezeti problémák kezelésére irányuló intézkedések ösztönzéséhez nemzetközi szinten.

118 Az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdése f) pontjának szövegéből az következik, hogy az uniós jogalkotó azzal, hogy az EUMSZ 191. cikk (1) bekezdésében felsorolt célkitűzésekre utal, az e rendeletben említett „környezetvédelmi jognak” tág jelentést szándékozott adni, amely nem korlátozódik a szűk értelemben vett természetes környezet védelmére (2018. március 14-i TestBioTech kontra Bizottság ítélet, T-33/16, EU:T:2018:13, 43. és 44. pont; Jääskinen főtanácsnok Tanács és társai kontra Vereniging Milieudefensie és Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht ügyre vonatkozó indítványa, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2014:310, 128. pont).

119 Emellett e megállapítást megerősíti az EUMSZ 192. cikk (2) bekezdése, amelynek értelmében az EUM-Szerződés XX. címében említett környezetvédelmi jog magában foglalhat továbbá elsődlegesen adózási természetű rendelkezéseket, olyan rendelkezéseket, amelyek érintik a területrendezést, a mennyiségi vízkészlet-gazdálkodást, illetve amelyek az e készletek rendelkezésre állását akár közvetlenül, akár közvetve befolyásolják; a földhasználatot, a tagállamok valamelyikének különböző

energiaforrások közötti választását és energiaellátásának általános szerkezetét. A „környezetvédelmi jog” fogalmának megszorító értelmezése azzal a következménnyel járna, hogy az ilyen rendelkezések és intézkedések nagy része nem tartozna e területhez (2018. március 14-i TestBioTech kontra Bizottság ítélet, T-33/16, EU:T:2018:13, 45. pont).

120 Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy az aarhusi rendelet 2. cikkének (2) bekezdése azt írja elő, hogy az ott említett igazgatási aktusok és igazgatási mulasztások nem foglalják magukban az igazgatási felülvizsgálati szervként eljáró közösségi intézmény vagy szerv által például az EUMSZ 101., 102., 106., 107., 228., 258., 260. és 325. cikk értelmében hozott intézkedéseket vagy mulasztásokat, amely cikkeknek a versenyszabályok, a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás, az ombudsmani eljárások és a csalás elleni küzdelemre vonatkozó eljárások képezik tárgyát. Az, hogy a jogalkotó szükségesnek vélte ilyen kivételek beiktatását, ugyancsak azt mutatja, hogy a „környezetvédelmi jognak” az aarhusi rendeletben említett fogalmát főszabály szerint igen tágan kell értelmezni (2018. március 14-i TestBioTech kontra Bizottság ítélet, T-33/16, EU:T:2018:13, 46. pont).

121 Egyébiránt az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontjában szereplő, az „[uniós] jogszabályok[ra]” való hivatkozást úgy kell értelmezni, hogy az a másodlagos uniós jog minden általános hatályú rendelkezésére vonatkozik, ellentétben az „igazgatási aktussal”, amelyet az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja úgy határoz meg, mint „egyedi hatállyal bíró intézkedést”. E rendelet elfogadásának időpontjában, azaz 2006. szeptember 6-án ugyanis a 2007. december 13-án aláírt Lisszaboni Szerződés még nem iktatta be az uniós jogba az általános hatályú jogi aktusokon belüli különbségtételt a jogalkotási eljárás keretében elfogadott jogalkotási aktusok és a más eljárás szerint elfogadott rendeleti jellegű jogi aktusok között. Ily módon nem lehet úgy tekinteni, hogy az e fogalomra való hivatkozás kizárja a Lisszaboni Szerződés értelmében vett „rendeleti jellegű jogi aktus”, vagyis egy olyan általános hatályú jogi aktus rendelkezéseinek a „környezetvédelmi jogként” történő figyelembevételét, amelyet nem rendes jogalkotási eljárás keretében, és nem is az EUMSZ 289. cikk (1)–(3) bekezdése értelmében vett különleges jogalkotási eljárás keretében fogadtak el.

122 Mindent egybevetve az ilyen megszorító meghatározás megakadályozná, hogy figyelembe vegyenek bármilyen, az EBB által elfogadott általános hatályú aktust, mint például az általa intézményi autonómiájának gyakorlása során elfogadott elvi nyilatkozatokat és normákat, illetve stratégiákat (lásd a fenti 28–36. pontot).

123 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy az EUM-Szerződés célkitűzéseinek megvalósítása érdekében az EBB szervei többek között politikák, stratégiák, utasítások, elvek vagy normák formájában általános hatályú, megfelelően közzétett és végrehajtott belső szabályokat fogadnak el, amelyek – függetlenül attól, hogy szigorú értelemben véve kötelező jellegűek-e, vagy sem – korlátozzák az EBB mérlegelési jogkörének gyakorlását (lásd ebben az értelemben, analógia útján: 2012. április 27-i De Nicola kontra EBB ítélet, T-37/10 P, EU:T:2012:205, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2013. szeptember 16-i De Nicola kontra EBB ítélet, T-618/11 P, EU:T:2013:479, 36. pont; 2017. július 19-i Dessi kontra EBB ítélet, T-510/16, nem tették közzé, EU:T:2017:525, 43. pont). Amikor az uniós bíróság az EBB által elfogadott jogi aktus jogszerűségét vizsgálja, figyelembe veszi az EBB által elfogadott belső szabályozást (lásd ebben az értelemben: 2013. szeptember 16-i De Nicola kontra EBB ítélet, T-618/11 P, EU:T:2013:479, 42. pont).

124 A jelen ügyben, ellentétben azzal, amit az EBB a tárgyaláson állított, az EUM-Szerződés környezetvédelmi célkitűzéseinek megvalósítása céljából nyújtott kölcsönök nyújtásával kapcsolatos tevékenységét szabályozó általános hatályú szabályokat, különösen a projektek EBB általi finanszírozás útján való támogathatóságának környezetvédelmi jellegű kritériumait az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett uniós környezetvédelmi jogi jogszabályi rendelkezéseknek kell tekinteni.

125 Végül az Aarhusi Egyezmény – amelyre tekintettel az aarhusi rendeletet lehetőség szerint értelmezni kell (lásd a fenti 107. pontot) – 9. cikke (3) és (4) bekezdésének szövegéből és rendszeréből az következik, hogy a hatóságok minden olyan aktusát vitatni lehet, amely ellentétes a környezetvédelmi jog rendelkezéseivel. Környezetvédelmi ügyekben az igazságszolgáltatáshoz való jogot tehát nem lehet kizárólag a hatóságok olyan aktusaira korlátozni, amelyeknek formálisan a környezetvédelmi jog valamely rendelkezése a jogalapja.

126 Mindezen okok miatt és az Aarhusi Egyezmény 9. cikke (3) bekezdésének következetes, valamint az elégséges és hatékony jogorvoslat biztosítására vonatkozó követelménnyel összhangban álló általános értelmezése érdekében (lásd a fenti 4. pontot), a „környezetvédelmi jog alapján” elfogadott egyedi hatályú intézkedésnek az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjában szereplő fogalmát tágan kell értelmezni, oly módon, hogy az – a Bizottság által támogatott EBB állításával ellentétben – nem korlátozódik az olyan másodlagos jogi rendelkezés alapján elfogadott egyedi intézkedésekre, amely hozzájárul az Unió környezetvédelem területén fennálló, az EUMSZ 191. cikk (1) bekezdésben rögzített célkitűzéseinek eléréséhez, hanem a másodlagos uniós jog követelményeinek hatálya alá tartozó minden olyan egyedi hatályú intézkedésre vonatkozik, amely a jogalapjától függetlenül közvetlenül az Unió környezetvédelmi politikai célkitűzéseinek megvalósítására irányul.

127 Azt kell tehát megvizsgálni, hogy a vitatott határozat ilyen egyedi hatályú intézkedésként értelmezhető-e.

128 E tekintetben a 2018. április 12-i ülésre vonatkozó, a jelen eljárás irataihoz csatolt jegyzőkönyv 11. pontjából kitűnik, hogy az igazgatótanács a vitatott határozattal ezen ülés során jóváhagyta a finanszírozási javaslatot.

129 A finanszírozási javaslat 21–23. pontjából kitűnik, hogy a Curtis projektnek az Unió által követett politikákhoz való hozzájárulása jelentős, mivel e projekt a megújuló energia termelésére vonatkozó spanyol és európai célkitűzéseket támogatja, továbbá hozzájárul az energiaellátás biztonságához és a környezetvédelmi célkitűzések megvalósításához. Hozzájárul továbbá az erdőtüzek megelőzéséhez és a galíciai erdőgazdaság fenntarthatóságához is, ösztönözve az erdei hulladékok iránti helyi keresletet. A projekt finanszírozása megfelelt az EBB által a hitelpolitikája terén a megújuló energiaforrások és az éghajlatváltozással kapcsolatos fellépés támogatása számára biztosított prioritásnak, valamint hozzájárult ahhoz.

130 A finanszírozási javaslat 24. pontja ily módon kiemelte, hogy e projekt az EUMSZ 309. cikk első bekezdésének c) pontja alapján jogosult az EBB által nyújtott támogatásra, mivel az az energiaügy területén közös érdeket szolgál.

131 A finanszírozási javaslat 25. pontjában az szerepelt, hogy a Curtis projekt egy piaci hiányosságot korrigált, mivel az alacsony szén-dioxid-kibocsátású villamosenergia-termelési és hőtermelési projektek csökkentik a szén-dioxidhoz és a légköri szennyezéshez kapcsolódó külső költségeket.

132 Ezenkívül a finanszírozási javaslat 30. pontja pontosította, hogy a Curtis projekt hozzájárul a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos, 2020-ra vonatkozó célkitűzésekhez, amelyek a 2009/28 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének megfelelően elfogadott, a megújuló energiaforrásokra vonatkozó spanyol cselekvési tervnek a vitatott határozat elfogadásának időpontjában alkalmazandó változatában szerepeltek.

133 Végül a finanszírozási javaslat 34. pontjában az szerepelt, hogy „[f]enntarthatóság” szempontjából, mivel „a megfelelő feltételek teljesülnek (lásd a környezeti és szociális szempontokról szóló adatlapot), a [Curtis] projektnek [az EBB] általi finanszírozása környezetvédelmi és szociális szempontból elfogadható”.

134 A finanszírozási javaslat 34. pontjában hivatkozott, a Curtis projekt környezeti és szociális szempontjairól szóló, 2018. április 12-i adatlap (a továbbiakban: adatlap) az e projekt környezetre gyakorolt hatásainak értékelésével kapcsolatos azon vizsgálat eredményeit tartalmazta, amelyet az illetékes nemzeti hatóság a 2011/92 irányelv 4. cikke (2) bekezdésének a vitatott határozat elfogadásakor alkalmazandó változata alapján végzett el.

135 Ezt követően az adatlap hivatkozott azokra a kötelezettségvállalásokra, amelyeket a projektgazda a projekt keretében felhasznált biomassza fenntarthatósága kapcsán tett, az említett adatlapon szereplő egyes kritériumok függvényében. A projektgazda kötelezettséget vállalt különösen arra, hogy a Curtis projekt keretében felhasznált biomassza megfelel a 2009/28 irányelvnek a vitatott határozat elfogadásakor alkalmazandó változatában, valamint az illegális fakitermelés és a kapcsolódó kereskedelem problémájának megoldását célzó, a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról szóló, 2010. október 20-i 995/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben (HL 2010. L 295., 23. o.) meghatározott fenntarthatósági kritériumoknak.

136 Végül az adatlap megismételte a projekt szén-dioxid-lábnyomának az EBB által saját értékelési módszereinek megfelelően kiszámított eredményét, hangsúlyozva, hogy mivel az az új és meglévő villamosenergia-erőművek együttes villamosenergia-termelésének helyébe lép, a projekt relatív összhatása a kibocsátások évi 151 kilotonna CO_2-egyenértékű nettó csökkenése.

137 Az adatlapon az EBB szervezeti egységei a fent említett eredményekre és kötelezettségvállalásokra tekintettel megállapították, hogy a Curtis projektnek az EBB általi finanszírozása környezeti és szociális szempontból elfogadható.

138 A fentiekből következik, hogy az uniós jognak és az EBB hitelezési tevékenységét szabályozó, a fenti 28–36. pontban hivatkozott általános hatályú belső szabályoknak megfelelően a vitatott határozat megállapította, hogy a jelen ügyben tiszteletben tartottak egyes környezetvédelmi jellegű, az EBB intézményi autonómiájának gyakorlása során elfogadott és közvetlenül az Unió környezetpolitikája célkitűzéseinek megvalósítását célzó támogathatósági kritériumokat.

139 Közelebbről az ügy irataiból kitűnik, hogy a vitatott határozatot azzal az indokkal fogadták el, hogy a Curtis projekt megfelel az EBB hitelezési tevékenysége céljainak, valamint a 2009. évi nyilatkozatból és az éghajlati stratégiából eredő, a környezetre vonatkozó projektek támogathatóságára vonatkozó kritériumoknak, különösen mivel támogatja a megújuló energia termelésére vonatkozó európai és spanyol célkitűzéseket, tiszteletben tartja az uniós jog által rögzített fenntarthatósági kritériumokat és az illegális fakitermelés problémájának megoldását célzó rendelkezéseket, továbbá spanyol és európai szinten lehetővé teszi a kibocsátások CO_2-egyenértékének nettó csökkenését.

140 Annak megállapítása tekintetében, hogy a Curtis projekt megfelel ezeknek a környezeti jellegű támogathatósági kritériumoknak, a vitatott határozat valóban az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett „környezetvédelmi jog alapján” elfogadott egyedi hatályú intézkedés volt.

141 Ezzel szemben, mivel a vitatott határozatot az igazgatótanács fogadta el, nem releváns annak vizsgálata, hogy – amint azt a felperes állítja – a Curtis projektre vonatkozó uniós garancia nyújtásával kapcsolatos, az ESBA beruházási bizottsága által hozott másik határozatot (lásd a fenti 45. pontot) szintén az uniós környezetvédelmi politika célkitűzéseihez hozzájáruló követelmények tiszteletben tartásával fogadták-e el.

142 A fenti 138. és 140. pontban tett megállapításokra tekintettel a felperes helyesen állítja a jelen ügyben, hogy az EBB mérlegelési hibát követett el, amikor azt állapította meg, hogy a vitatott határozat nem tekinthető az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett, a „környezetvédelmi jog alapján” elfogadott egyedi hatályú intézkedésnek, és ennélfogva olyan aktusnak, amely ugyanezen rendelet 10. cikke (1) bekezdésének megfelelően belső felülvizsgálat tárgyát képezheti.

143 Ennélfogva az első jogalap második részének helyt kell adni. Tekintettel azonban arra, hogy a valamely jogi aktusnak az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett „igazgatási aktusnak” való minősülésére vonatkozó, az említett jogalap minden egyes részében vitatott feltételei kumulatív jellegűek, a továbbiakban meg kell vizsgálni ugyanezen jogalap első részét.

– A kereset első jogalapjának azon, az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjában előírt feltétel téves alkalmazásán alapuló első részéről, hogy a jogi aktusnak „jogilag kötelező és külső hatással” kell bírnia

144 A felperes azt rója fel az EBB-nek, hogy a megtámadott jogi aktus elfogadásakor a vitatott határozat tekintetében tévesen alkalmazta az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjában szereplő azon feltételt, amely szerint az aktusnak „jogilag kötelező és külső hatással” kell bírnia.

145 A Bizottság által támogatott EBB vitatja a felperes érveit, és azt állítja, hogy az első jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

146 Úgy véli, hogy az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően elfogadhatatlanság miatt megalapozottan utasíthat el minden olyan belső felülvizsgálat iránti kérelmet, amely – mint a jelen ügyben – nem felel meg az aarhusi rendelet által az ilyen kérelem benyújtásához előírt bizonyos feltételeknek. Amint az a projektgazdához intézett 2018. április 13-i levélből kitűnik, a vitatott határozat semmilyen kötelezettséget nem keletkeztetett az EBB-re nézve arra vonatkozóan, hogy kölcsönt nyújtson a Curtis projekt különleges célú gazdasági egységének, és nem ruházott semmilyen jogot e projekt projektgazdájára, továbbá nem változtatta meg annak jogi helyzetét sem. Az egyetlen jogi aktus, amely e tekintetben jogilag kötelező és külső hatással bírt, a Curtis projektnek az EBB általi finanszírozásával kapcsolatos, 2018. július 25-én aláírt szerződéses dokumentáció volt, amely nem minősült az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja és 10. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „igazgatási aktusnak”. A vitatott határozat pusztán az EBB belső döntéshozatali eljárásának egy kötelező szakasza volt. Ami a projektre vonatkozó finanszírozási műveletet illeti, e folyamat két szakaszban zajlott le. Először is az igazgatótanács elvi hozzájárulást adott a Curtis projekt EBB általi finanszírozásához, anélkül hogy a kölcsön kedvezményezettjét kiválasztotta volna. Másodszor az igazgatási bizottság véglegesen jóváhagyta az említett finanszírozást, miután a vitatott határozatot alkalmazva, az EBB alapokmánya 11. cikkének (3) bekezdése alapján az igazgatótanács által adott elvi megállapodás keretei között meghatározta annak végleges részletszabályait és feltételeit. A szerződésnek az EBB szervezeti egységei általi megtárgyalása kulcsfontosságú szakasz volt, amelynek sikeressége nem volt garantált, amint azt a más projektekre vonatkozó múltbeli tapasztalat is alátámasztja.

147 A Bizottság által támogatott EBB szerint sem a belső döntéshozatali eljárásának aktusai, sem a kölcsönszerződés nem minősül az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja és 10. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „igazgatási aktusnak”. Ez megfelel az EBB pénzügyi műveletei területén fennálló függetlenségének, és annak a ténynek, hogy banki tevékenysége nem tekinthető igazgatási tevékenységnek. A jelen ügyben szereplő helyzet tehát nem hasonlítható össze a 2019. január 31-i International Management Group kontra Bizottság ítélet (C-183/17 P és C-184/17 P, EU:C:2019:78) alapjául szolgáló ügyekben szereplő helyzettel, amelyben egyértelműen igazgatási aktusról volt szó. Ami a felperes által hivatkozott EUMSZ 271. cikk c) pontját illeti, az kizárólag az EBB alapokmányának 19. cikkében a kölcsönök nyújtásával kapcsolatos belső döntéshozatali eljárás keretében a tagállamokra és a Bizottságra ruházott különleges eljárási jogok védelmére irányul, és semmilyen jogot nem biztosít a kölcsönnyújtási határozatok érdemi vitatására. Ami az aarhusi rendelet 10. cikkében előírt belső

felülvizsgálati eljárást illeti, annak célja nem a döntéshozatali eljárás minőségének javítása, hanem egyes kérelmezők uniós bíróságok előtti jogorvoslati lehetőségekhez való hozzáférésének kiterjesztése ugyanezen rendelet 12. cikkének megfelelően. Nem lehet olyan jogi aktus belső felülvizsgálatát kérni, amely az EUMSZ 263. cikk értelmében véve nem megtámadható, mivel az nem vált ki a környezetvédelmi joggal ellentétes joghatásokat harmadik személlyel szemben.

148 Az első jogalap első része azt a kérdést veti fel, hogy az EBB tévesen állapította-e meg a megtámadott jogi aktusban, hogy a vitatott határozat nem minősül az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett „jogilag kötelező és külső hatással bíró” intézkedésnek.

149 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az aarhusi rendelet 10. cikkében előírt belső felülvizsgálati eljárás lehetővé teszi az Európai Unió Bírósága előtti bírósági jogorvoslati eljárást, amelyet ugyanezen rendelet 12. cikke értelmében „[az EUM-Szerződés] vonatkozó rendelkezéseivel összhangban”, tehát főszabály szerint az EUMSZ 263. cikkben meghatározott feltételek tiszteletben tartásával kell megindítani. Figyelembe véve az így fennálló kapcsolatot az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett „jogilag kötelező és külső hatást” kiváltó aktus fogalma és a harmadik személyekre joghatással járó jogi aktusnak az EUMSZ 263. cikk értelmében vett fogalma között, az általános koherencia érdekében észszerű az előbbit az utóbbival összhangban értelmezni.

150 A Bizottság, és őt követve az EBB kiindulásként lényegében annak megállapítását javasolja, hogy a vitatott határozat nem igazgatási aktus, mivel az EBB pénzügyi tevékenységeire vonatkozik, amelyek keretében az EBB-nek teljesen függetlenül kell tudnia eljárni.

151 Mindazonáltal, amint az a fenti 92. pontban már megállapításra került, a jelen ügy körülményei között az EBB nem hivatkozhat arra alapított védekezési jogalapra, hogy a felperes által az aarhusi rendelet 10. cikke és a 2008/50 határozat alapján benyújtott belső felülvizsgálat iránti kérelem összeegyeztethetetlen volt az EUM-Szerződés által számára biztosított „különleges jogállással”.

152 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a vitatott határozat az aarhusi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett „jogilag kötelező és külső hatással” bír-e, és ebből következően azt, hogy az EUMSZ 263. cikk értelmében véve „harmadik személyekre joghatással jár[-e]”.

153 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint annak meghatározásához, hogy valamely jogi aktus vagy határozat az EUMSZ 263. cikk értelmében véve „harmadik személyekre joghatással jár[-e]”, inkább ezen aktusok vagy határozatok tartalmát kell figyelembe venni, mintsem azok formáját, és meg kell vizsgálni, hogy azok harmadik személy érdekeit érinteni képes, annak jogi helyzetét jelentős mértékben módosító, kötelező joghatásokat kiváltó intézkedéseknek minősülnek-e (lásd ebben az értelemben: 2007. június 21-i Finnország kontra Bizottság végzés, C-163/06 P, EU:C:2007:371, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2009. szeptember 2-i E.ON Ruhrgas és E.ON Földgáz Trade kontra Bizottság végzés, T-57/07, nem tették közzé, EU:T:2009:297, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Nem ez a helyzet az olyan belső intézkedések esetében, amelyek semmilyen hatást nem váltanak ki az azt meghozó uniós intézmény, szerv vagy hivatal belső körén kívül (lásd ebben az értelemben: 1959. július 17-i Phoenix-Rheinrohr kontra Főhatóság ítélet, 20/58, EU:C:1959:14, 181. o.). Olyan aktusok vagy határozatok esetében, amelyek kidolgozása több szakaszban, többek között belső eljárás végén történik, ez nem áll fenn azon aktusok vagy határozatok kapcsán sem, amelyek tisztán előkészítő jellegűek, mivel az említett eljárás egyik aspektusát illetően sem határozzák meg véglegesen az uniós intézmény, szerv vagy hivatal álláspontját (lásd ebben az értelemben: 2002. március 7-i Satellimages TV5 kontra Bizottság ítélet, T-95/99, EU:T:2002:62, 32–41. pont). Végül ugyancsak nem ez a helyzet a pusztán végrehajtási jogi aktusok vagy határozatok esetében (lásd ebben az értelemben: 1988. február 25-i Les Verts kontra Parlament ítélet, 190/84, EU:C:1988:94, 7. és 8. pont; Ruiz-Jarabo Colomer főtanácsnok Ismeri Europa kontra Számvevőszék ügyre vonatkozó indítványa, C-315/99 P, EU:C:2001:243, 47. pont).

154 A jelen ügyben a fenti 152. pontban hivatkozott vizsgálat elvégzése érdekében a fenti 153. pontban felidézett elvek fényében a vitatott határozat tartalmát és elfogadásának körülményeit is meg kell vizsgálni.

155 Az EBB alapokmánya 9. cikkének (1) bekezdése szerint az igazgatótanács határoz a finanszírozásról, és megállapítja a kölcsönök kamatait. Az igazgatótanács minősített többséggel hozott határozatával egyes feladatait az igazgatási bizottságra ruházhatja. Hatáskör-átruházás esetén meghatározza annak feltételeit és módját, valamint felügyeli annak végrehajtását. Az EBB alapokmánya 11. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az igazgatási bizottság az elnök felügyelete alatt és az igazgatótanács ellenőrzése mellett felel a Bank folyó ügyeinek intézéséért, előkészíti az igazgatótanács határozatait, különösen finanszírozásra vonatkozó határozatokat, továbbá gondoskodik ezeknek a határozatoknak a végrehajtásáról.

156 Az EBB eljárási szabályzatának a vitatott határozat elfogadásának időpontjában hatályos változata (HL 2016. L 127., 55. o.) a 17. cikkében azt írja elő, hogy „[a]z Igazgatótanács üléseiről jegyzőkönyvet kell vezetni. A jegyzőkönyvet az érintett ülést levezető elnök, a jegyzőkönyvet jóváhagyó ülés levezető elnöke, valamint az érintett ülés titkára írják alá.”

157 Ugyanezen eljárási szabályzat 18. cikkének (1) bekezdése ezenkívül a következőképpen rendelkezik:

„Az [EBB alapokmánya] 9. cikkének (1) bekezdése értelmében az Igazgatótanács jogköre az alábbiakra terjed ki:

[…]

jóváhagyja az Igazgatási Bizottság által felterjesztett finanszírozási és garanciavállalási ügyleteket […]”

158 Az EBB eljárási szabályzata 18. cikkének (2) bekezdése értelmében „[á]ltalánosságban az Igazgatótanács kötelessége gondoskodni arról, hogy [az EBB] mindenkor [az EUM-Szerződéssel], az alapokmánnyal, a Kormányzótanács által lefektetett irányelvekkel és [az EBB] működésére és [az EUM-Szerződésben] meghatározott feladatainak teljesítésére vonatkozó egyéb rendelkezésekkel összhangban működjön”.

159 Az EBB eljárási szabályzata 18. cikkének (3) bekezdése felidézi az EBB alapokmánya 9. cikkének (1) bekezdésében előírt, az igazgatási bizottságra történő hatáskör-átruházás lehetőségét, pontosítva, hogy az ilyen határozatot minősített többséggel kell meghozni.

160 Az EBB eljárási szabályzata 18. cikkének (4) bekezdése értelmében az igazgatótanács „az [EBB alapokmányában] ráruházott egyéb jogokkal élve, az általa elfogadott szabályok és határozatok keretében végrehajtási jogosítványokkal ruházza fel az Igazgatási Bizottságot; ennek értelmében és az alapokmány 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban [az EBB] folyó ügyeinek intézéséért – [az EBB] elnökének felügyelete alatt és az Igazgatótanács ellenőrzése mellett – az Igazgatási Bizottság felel”.

161 Amint azt a Törvényszék már kiemelte, a 2018. április 12-i ülés jelen eljárás irataihoz csatolt jegyzőkönyvének 11. pontjából kitűnik, hogy az igazgatótanács ezen az ülésen jóváhagyta a finanszírozási javaslatot.

162 A finanszírozási javaslat 5. pontjából kitűnik, hogy ahhoz, hogy igénybe vehesse a 2014. június 6-i Real Decreto 413/2014 por el que se regula la actividad de producción de energía eléctrica a partir de fuentes de energía renovables, cogeneración y residuos (a megújuló energiaforrásokból, a kapcsolt energiatermelésből és a hulladékokból történő villamosenergia-termelés szabályozásáról szóló 413/2014. sz. királyi rendelet; a BOE 2014. június 10-i 140. száma, 43876. o.) által létrehozott támogatási rendszert, a Curtis projektet 2020. március 28-ig véglegesíteni és tesztelni kellett, valamit működőképessé kellett tenni, ami nagyon szoros menetrendet jelentett a befejezés és végül a finanszírozás jóváhagyása tekintetében. Ezen okból az EBB szervezeti egységei jelezték, hogy úgy

döntöttek, a pénzügyi jóváhagyás folyamatát a hitelezők műszaki tanácsadójának előzetes vizsgálatával és a projekt EBB szervezeti egységei általi ellenőrzésének II. szakaszával párhuzamosan bonyolítják, tudatában annak, hogy a Curtis projekt kapcsán azonosított jelentős kockázatokra tekintettel lehetséges, hogy az EBB végül nem vehet részt ez utóbbi finanszírozásában.

163 A finanszírozási javaslat 15. pontja közelebbről ismertette a projekt jóváhagyására javasolt struktúrát. E pont értelmében „[a]z ügylet a projektfinanszírozási műveletekkel kapcsolatos két szakaszból álló szokásos jóváhagyási eljárást fogja követni. Az igazgatótanács általi első jóváhagyást követően a könyvvizsgálat végeredményét, valamint a kölcsönre vonatkozó részletes dokumentációt és a projektet végleges jóváhagyás céljából be kell mutatni az igazgatási bizottságnak. Ez az eljárás lehetővé teszi az [EBB] számára, hogy betartsa a projektfinanszírozási műveletek, és különösen a [Curtis] projekt tekintetében előírt szigorú operatív és üzleti határidőket. Amennyiben a végleges feltételek eltérnek az e jóváhagyásban meghatározott feltételektől, az [EBB] eljárásának megfelelően az igazgatótanács újabb jóváhagyását kell kérni”.

164 Ezenkívül a fenti 139. pontban tett megállapításból kitűnik, hogy a vitatott határozatot azzal az indokkal fogadták el, hogy a Curtis projekt megfelel az EBB hitelezési tevékenysége céljainak, valamint a 2009. évi nyilatkozatból és az éghajlati stratégiából eredő, a környezetre vonatkozó projektek támogathatóságára vonatkozó kritériumoknak, különösen mivel támogatja a megújuló energia termelésére vonatkozó európai és spanyol célkitűzéseket, tiszteletben tartja az uniós jog által rögzített fenntarthatósági kritériumokat és az illegális fakitermelés problémájának megoldását célzó rendelkezéseket, továbbá spanyol és európai szinten lehetővé teszi a kibocsátások CO_2-egyenértékének nettó csökkenését.

165 A 2018. április 13-i levéllel (lásd a fenti 47. pontot) az EBB közölte a Curtis projekt projektgazdájával azt az információt, amely szerint az igazgatótanács jóváhagyta az említett projekt finanszírozására irányuló kölcsönt és a finanszírozási szerződés fő feltételeit, jelezve, hogy „[e] közlemény nem tartalmaz semmilyen jogi kötelezettséget a fent említett kölcsön nyújtására vonatkozóan, hanem az annak érdekében került kibocsátásra, hogy [az említett projektgazda] megtehesse a kölcsön formalizálásához szükséges lépeseket”.

166 Az EBB „Civil társadalom” részlege által 2018. augusztus 16-án a felperesnek küldött e-mailben, amelyet a felperes a jelen ügy irataihoz csatolt annak érdekében, hogy arra érvelésének alátámasztása céljából hivatkozhasson, az EBB azt jelezte a felperesnek, hogy „[a Curtis projekt] finanszírozására irányuló művelet vizsgálatához szükséges valamennyi környezeti információt az igazgatótanács rendelkezésére bocsátották [az említett projekt vizsgálatának] I. szakaszában, és azokat [az ugyanezen projekt] környezeti és szociális szempontjairól szóló adatlap révén nyilvánosságra hozták. Az ellenőrzés [II.] szakasza kizárólag a finanszírozási művelet technikai, gazdasági és pénzügyi szempontjaira vonatkozott. Az ellenőrzés [II.] szakaszában szereplő dokumentumok nem tartalmaznak semmilyen környezeti információt, és így nem tartoznak a [felperes által hozzá intézett, a Curtis projektre vonatkozó környezeti információhoz való hozzáférés iránti] kérelem tárgyához.”

167 A vitatott határozat tartalmából és elfogadásának összefüggéseiből egyértelműen kitűnik, hogy az az EBB-nek az igazgatótanácsának szavazása útján kialakított végleges állásfoglalását tükrözte azt érintően, hogy a Curtis projekt az EBB finanszírozása útján támogatható a projekt környezeti és szociális szempontjaira tekintettel, amelyek megfeleltek az EBB hitelezési tevékenysége céljainak, valamint a 2009. évi nyilatkozatból és az éghajlati stratégiából eredő, a környezetre vonatkozó projektek támogathatósági kritériumainak.

168 Noha ugyanis a vitatott határozatot követően a Curtis projekt vizsgálatának folytatódnia kellett volna, és bár az igazgatási bizottságnak még meg kellett volna vizsgálnia a finanszírozási művelet egyes olyan technikai, gazdasági és pénzügyi szempontjait, amelyektől a kölcsön nyújtása függött, e vizsgálat tárgyát

már nem az említett projekt környezeti és szociális szempontjai jelentették, amelyekről az igazgatótanács a vitatott határozatban véglegesen állást foglalt, tekintettel az azzal kapcsolatos, a finanszírozási javaslatban és az adatlapban szereplő körülményekre.

169 A Törvényszék által a tárgyaláson feltett egyik szóbeli kérdésre válaszolva az EBB elismerte, hogy a vitatott határozat véglegesen meghatározta az igazgatótanács – vagyis az e tekintetben hatáskörrel rendelkező hatóság – álláspontját a Curtis projektnek az EBB finanszírozása útján való támogathatóságát illetően, annak környezetvédelmi és szociális szempontjaira tekintettel. Ennyiben tehát nem az igazgatótanács ideiglenes véleményéről volt szó, és nem is olyan közbenső határozatról, amelynek célja az említett igazgatótanács végleges határozatának előkészítése.

170 Ebből következik, hogy még ha a vitatott határozat – amint azt az EBB a jelen eljárás keretében állítja, és amint arra a Curtis projektgazdájának küldött 2018. április 13-i levelében is utalt – nem is minősült jogi kötelezettségvállalásnak a kölcsön különleges célú gazdasági egység részére történő nyújtását illetően, mivel még meg kellett vizsgálni az említett projekt egyéb technikai, gazdasági és pénzügyi szempontjait, mindazonáltal az harmadik személyekre, közelebbről e projekt projektgazdájára nézve bizonyos végleges joghatásokkal járt, amennyiben megállapította az említett projektnek az EBB finanszírozása útján való támogathatóságát annak környezetvédelmi és szociális szempontjaira tekintettel, lehetővé téve ily módon a projektgazda számára, hogy megtegye az általa felveendő kölcsön formalizálásához szükséges következő lépéseket, amint az az EBB által az utóbbi részére küldött 2018. április 13-i levélben is szerepel. E környezetvédelmi és szociális szempontokra tekintettel az igazgatási bizottságnak a kölcsön nyújtásáról szóló későbbi, a Curtis projekt további vizsgálandó szempontokkal kapcsolatos vizsgálatának lefolytatását követően hozott határozatát legfeljebb a fenti 153. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett puszta végrehajtási határozatnak lehetett tekinteni.

171 Márpedig az aarhusi rendelet által bevezetett belső felülvizsgálati eljárásnak éppen a környezetvédelmi szempontokra kellett irányulnia (lásd e tekintetben a fenti 16., 18. és 19. pontokat), a felperes által benyújtott belső felülvizsgálat iránti kérelem pedig többek között a Curtis projekt fenntarthatóságának, valamint az Unió környezetvédelmi politikai célkitűzéseinek megvalósításához való hozzájárulásának az EBB általi értékelését kérdőjelezte meg (lásd e tekintetben a fenti 54–57. pontot, valamint a belső felülvizsgálat iránti kérelem 80–123. pontját). Így az említett kérelem legalábbis részben a vitatott határozat által harmadik személyekre nézve kiváltott végleges joghatásokra vonatkozott.

172 A fenti indokok alapján az első jogalap első részének is helyt kell adni.

173 A fenti értékelésekre tekintettel a kereset első jogalapjának teljes egészében helyt kell adni, és ennek alapján a megtámadott jogi aktust meg kell semmisíteni.

A költségekről

174 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

175 A jelen ügyben az EBB pervesztes lett. Ezenkívül a felperes kifejezetten kérte, hogy a Törvényszék az EBB-t kötelezze a költségek viselésére.

176 Az EBB-t tehát kötelezni kell a saját költségein felül a felperes részéről felmerült költségek viselésére.

177 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket.

178 A Bizottság ezért maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített második tanács)

a következőképpen határozott:

1) **A Törvényszék megsemmisíti az Európai Beruházási Bank (EBB) azon határozatát, amelyet a ClientEarth-szel 2018. október 30-án közöltek, és amely elfogadhatatlanság miatt elutasította a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 10. cikke és az 1367/2006 rendeletnek az igazgatási aktusok belső felülvizsgálata iránti kérelmek tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2007. december 13-i 2008/50/EK bizottsági határozat alapján a ClientEarth által 2018. augusztus 9-én előterjesztett, az EBB igazgató tanácsa 2018. április 12-i, egy galíciai (Spanyolország) biomasszaerőmű-projekt finanszírozását jóváhagyó határozatának a belső felülvizsgálata iránti kérelmet.**

2) **Az EBB maga viseli saját költségeit, valamint a ClientEarth részéről felmerült költségeket.**

3) **Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.**

Van der Woude Tomljenović Schalin

Škvařilová-Pelzl Nõmm

Kihirdetve Luxembourgban, a 2021. január 27-i nyilvános ülésen.

Aláírások